

- 4) W sytuacji gdy towarzystwo ubezpieczeniowe nie posiada przedstawiciela w Portugalii, kogo należy pozwać w celu uzyskania pełnego zaspokojenia roszczenia odszkodowawczego w przypadku, gdy istnieje nieograniczona polisa na ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/103/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności (Dz.U.2009, L 263, s. 11)

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 15 grudnia 2016 r. w sprawie T-177/13, TestBioTech eV, European Network of Scientists for Social and Environmental Responsibility eV, Sambucus eV/Komisja, wniesione w dniu 14 lutego 2017 r. przez TestBioTech eV, European Network of Scientists for Social and Environmental Responsibility eV, Sambucus eV

(Sprawa C-82/17 P)

(2017/C 129/08)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: TestBioTech eV, European Network of Scientists for Social and Environmental Responsibility eV, Sambucus eV (przedstawiciele: K. Smith, QC i J. Stevenson, Barrister)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności, Monsanto Europe, Monsanto Company

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszące odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie pkt 1 i 2 sentencji wyroku Sądu;
- wydanie ponownego wyroku stwierdzającego nieważność decyzji Komisji zgodnie z żądaniem wyniesionym w pierwszej instancji lub tytułem żądania ewentualnego przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia co do istoty przez Sąd, stosownie do uwzględnionych zarzutów odwołania;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez wnoszące odwołanie;
- podjęcie innych koniecznych środków prawnych.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszące odwołanie wnoszą do Trybunału o uchylenie wyroku wydanego w dniu 15 grudnia 2016 r., TestBioTech i in./Komisja (T 177/13, EU:T:2016:736) (zwanego dalej „wyrokiem”), doręczonego im w dniu 19 grudnia 2016 r. W wyroku tym Sąd oddalił skargę wnoszących odwołanie zmierzającą do stwierdzenia nieważności trzech – co od zasady identycznych – decyzji Komisji, których wnoszące odwołanie były adresatami. Zgodnie z tymi decyzjami (zwanymi dalej „decyzjami Komisji”), skargi wnoszących odwołanie na decyzję 2012/347 ⁽¹⁾, zezwalającą Monsanto Europe SA na wprowadzanie do obrotu na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 ⁽²⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (zwanego dalej „rozporządzeniem GMO”) soi MON 87701 × MON 89788, były bezzasadne.

Reasumując, oddalając zarzuty, jakie wnoszące odwołanie formułowały względem decyzji Komisji, Sąd naruszył prawo poprzez:

- a) uznanie za niedopuszczalne niektórych części skarg o stwierdzenie nieważności, na tej podstawie, że wnioski o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej złożone na podstawie art. 10 rozporządzenia Arrhus ⁽³⁾ nie zawierały ogółu szczegółowych informacji oraz argumentów powołanych przed Sądem dla uzasadnienia zarzutów lub z tego względu, że nie spełniały innych wymogów proceduralnych.

- b) obciążenie organizacji pozarządowych („NGO”), które wnoszą skargi na mocy art. 10 i 12 rozporządzenia Aarhus w imieniu środowiska – nieprawidłowym i niemożliwym do przeprowadzenia ciężarem dowodu.
- c) brak uznania, że wytyczne opublikowane przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) zgodnie z jego obowiązkami rodzą uzasadnione oczekiwania, iż będą przestrzegane.
- d) orzeczenie, że przeprowadzenie dwuetapowej oceny bezpieczeństwa przewidzianej rozporządzeniem GMO (oraz wytycznymi EFSA-y) nie było konieczne oraz stwierdzenie, że pierwszy etap oceny tj. porównanie upraw genetycznie zmodyfikowanych z ich niezmodyfikowanymi odpowiednikami może (jak stało się w niniejszej sprawie) być wystarczające, aby spełnić wymogi przewidziane rozporządzeniem GMO.
- e) odwołanie się do rozporządzenia (WE) nr 396/2005⁽⁴⁾ (zwanego „rozporządzeniem w sprawie pestycydów”) w celu oddalenia niektórych zarzutów wnoszących odwołanie i zaniechanie tym samym przeprowadzenia odpowiedniej kontroli toksyczności soi oraz monitorowania oddziaływania soi po wydaniu zezwolenia.

- ⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 28 czerwca 2012 r. zezwalająca na wprowadzenie do obrotu, na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady, produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną soję MON 87701 × MON 89788 (MON-87701-2 × MON-89788-1), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (Dz.U. 2012, L 171, s. 13).
- ⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. 2003, L 268, s. 1).
- ⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. 2006, L 264, s. 13).
- ⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG (Dz.U. 2005, L 70, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal
(Immigration and Asylum Chamber) London (Zjednoczone Królestwo) w dniu 20 lutego 2017 r. –
Secretary of State for the Home Department/Rozanne Banger**

(Sprawa C-89/17)

(2017/C 129/09)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Secretary of State for the Home Department

Druga strona postępowania: Rozanne Banger

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zasady wynikające z wyroku z dnia 7 lipca 1992 r., Singh (C-370/90, EU:C:1992:296) wymagają, aby państwo członkowskie wydało lub ułatwiło uzyskanie dokumentu pobytowego konkubentowi obywatela Unii, który po skorzystaniu z zagwarantowanej traktatem swobody przepływu pracowników do innego państwa członkowskiego, wraca wraz z tym partnerem do państwa członkowskiego swojego obywatelstwa?